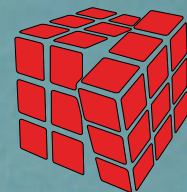

Visualis

Danske Døves Ungdomsforbund
Nr. 3 september 2010

- DEN HVIDE MURER
- ASL POET NIGHT
- EUDY GENERALFORSAMLING
- MISS KONKURRENCE I GEORGIEN

ANNONCE

INDHOLD

- 4 I BESTYRELSENS TEGN
- 5 NYT FRA DDU
- 6 SOMMERFERIEN
- 8 DØVE OG SEXLIV
- 12 TALENTSHOW
- 14 DEN HVIDE MURER
- 15 ASL POET NIGHT
- 19 EUDY
- GENERALFORSAMLING
- 20 MISS KONKURRENCE I GEORGIEN
- 22 LÆSERBREV

ISSN: 1396-4267

Visualis udgives af:

**Danske Døves
Ungdomsforbund**
Snaregade 12,1
1205 København K

SMS: 3179 0912
Alm.Tlf.: 3524 0912
Fax: 3524 0920
www.ddu.dk

Redaktionen
visualis@visualis.dk

Redaktør:
Mads Jonathan Pedersen
mjp@visualis.dk

Skribenter:
Christina Bihl
Sofie Heilmann
Klara Danø

Forside
Foto: Maria Buch Klausen
& Camilla Ordell Sørensen

Annoncer
Jan Kristensen
Mail: jan.ddl@mail.dk
Tlf.: 8689 8971
Mobil: 3160 4478

Layout
André Jensen
Mediegrafiker
Tjærebyvej 32
4220 Korsør
ajensen1990@gmail.com

Tryk
Glumsø Bogtrykkeri A/S
Østergade 17B
4171 Glumsø
Tlf. 5764 6085

Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt materiale. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte og redigere breve og artikler der optages i bladet. Synspunkter fremført af de enkelte skribenter dækkes nødvendigvis ikke af forbundet eller redaktionen.

DDU og dig

AF JULIE FABRICIUS FAUSTRUP →

Sommeren er allerede ved at være slut. Vi vender dog ikke tomhændede tilbage til studiet og arbejdet. For de søde ferieminder er stadig ret fremtrædende i vores bevidsthed. Nogle af medlemmerne har været til Nordisk kulturfestival i Stockholm og det efterfølgende Nordiske ungdomslejre, andre tog til Robinsonlejren, mens der har været nogle heldige, der deltog i henholdsvis EUDY camp i Italien og Verdens børnelejre i Venezuela.

Bare fordi de fleste lejre er overstået, er det ikke ensbetydende med, at DDU hviler på laurbærrene. Næ nej, vi har stadig det storslåede Talentshow på planlægningsbordet. Vi tror virkelig på at der findes mange skjulte og spændende talenter rundt omkring i Danmark. Samtidigt får vi også den glæde af at kunne afslutte showet med en Signmark-koncert. I efteråret skal vi også gentage sidste års succes, nemlig Efterårslejren for unge mellem 13 og 17 år.

Dette efterår er ligeledes synonymt med studie-start på en række ungdoms- og videregående uddannelser landet over. Her har DDU derfor lanceret et tolkebrugerkursus i to dele i både København og Århus. Vi håber at kunne få sat svar på de mange spørgsmål og problemstillinger, der dukker op hos de studerende, når de pludselig både får en spillevende tolk og deres studie at tænke på.

Selvom der er flere nye arrangementer, så er dette succeskriterium ikke længere nok for vores faste bidragsyder DUF (Dansk Ungdoms Fællesråd red.). Vi i DDU's bestyrelse har derfor gjort os mange tanker om organisationens fremtid, hvor vi blandt andet så nærmere på muligheden for at få en bredere medlemsskare, og oprettelse af flere lokalforeninger har også været på tale.

Men i sidste ende er det til stadighed JERES ungdomsforbund, derfor glæder vi os altid over, at der findes nogle viljestærke unge, som uden tøven stiller sig til rådighed for DDU's arbejdsgrupper eller varetager ansvaret for et af vores efterhånden ret mange spændende arrangementer. Kunne DU ikke tænke dig at være en af dem?

→ Bare fordi de fleste lejre er overståede, er det ikke ensbetydende med at DDU hviler på laurbærrene.

NYT FRA DDU

Vil I have en ny klub/forening?

Måske ved du allerede, at DDU har to lokale klubber (ungdomsklubberne Globen og Absalon ungdomsklub) under sig, men DDU ser gerne flere klubber/foreninger i Danmark. Det behøver ikke være en ungdomsklub! Man kan oprette en ny klub, fx læseklub, døve-filmklub (en klub for dem, som er interesseret i film om døve, af døve eller/og med døve), Deafhood-klub, tegnsprogsklub, CODA-klub (hørende børn af døve forældre), studienetværk, filosofi-klub, "Venstres døve ungdom", "Socialistisk Folkepartis Døves Ungdom" osv. Kun fantasien sætter grænser! Fyr løs! Der er intet, som kan forhindre jer, men der er visse krav (ifølge Dansk Ungdoms Fællesråd, DUF):

- 1) I skal vælge en bestyrelse bestående af mindst 3 bestyrelsesmedlemmer
- 2) I skal være mindst 10 medlemmer under 30 år.
- 3) Medlemskabet skal koste mindst 75 kr. om året
- 4) I skal have en selvstændig økonomi (DDU hjælper selvfølgelig til)
- 5) I skal fastsætte vedtægter (DDU kan hjælpe med at lave vedtægter)
- 6) En klub dækker en region, ikke hele Danmark (man kan dog godt være medlem i Fredericia, selv om man bor i København)
- 7) I er i forvejen ikke medlem af hverken Globen eller Absalon.

Klubben kan tilmed få tilskud fra DDU til forskellige aktiviteter. Man skal ikke være medlem af DDU for at være medlem af disse klubber.

Hvis nogen af jer overvejer det eller har tvivlsspørgsmål, så tag kontakt til DDU på mail: ddu@ddu.dk eller på oovoo: [ddu1994](https://www.oovoo.com/room/ddu1994). Vi hjælper med glæde!

Vejledning til døve studerende, som skal i gang med en ny uddannelse

SU-styrelsen har udgivet en ny vejledning til nye døve studerende, som skal i gang med en uddannelse. Den indeholder nogle gode råd med hensyn til tolkning. Linket kan ses her: <http://www.spsu.dk/gymhf/index.html?/gymhf/vejledning/doeve.html>

Møde med De Radikale Venstres handicapordfører

Janne Boye Niemelä og Lea Hyldstrup fra DDU har sammen med Danske Døves Landsforbund (DDL) den 30. august 2010 holdt et møde med MF Anne Marie Geisler Andersen, handicapordfører hos De Radikale Venstre. På mødet fremlagde vi vores ønske om et projekt "Uddannelse til døve" (pris: 5,6 millioner kr.), som vil indeholde elementer som kampagne, sparring, information m.m., som døve studerende selv skal tage del i. Anne Marie virkede meget sød og forstående, og hun har i en opfølgende mail skrevet, at det er et interessant projekt, som hun efterfølgende havde fremlagt for Marianne Jelved, som er uddannelsesordfører hos De Radikale

Afslag på tolk til rusture

DDU har fået nogle henvendelser fra døve studerende med besked om, at de har fået afslag på tolk til deres rustur på deres nye uddannelse. DDU mener, at der er tale om diskrimination af døve studerende. Rusturen er afgørende for resten af uddannelsen med hensyn til udvikling af det sociale samvær. Hvis man ikke deltager i rusturen, har man svært ved at deltage i det sociale samvær på uddannelsen. Man får også mulighed for at forklare om døve og dansk tegnsprog under rusturen. DDU vil tage kontakt til SU-styrelsen for en snak om sagen. Hvis du har fået afslag, så henvend dig til DDU på mail: ddu@ddu.dk eller oovoo: [ddu1994](https://www.oovoo.com/room/ddu1994).

Venstre. DDL og DDU vil arbejde videre på at mødes med andre politikere, hvis det er muligt. Hvis projektet bevilges, så vil DDL blive den overordnede ansvarlige for projektet, medens DDU vil være med til at bestemme, hvordan projektet afvikles. Lad os håbe på et positivt svar fra politikerne! Vi får nok først en endelig besked omkring juletid.

SOMMERFERIEN

2010

RIDELEJR, ROBINSONLEJR, EUROPÆISK BØRNELEJR (ITALIEN), VERDENS BØRNELEJR (VENEZUELA), LEDERKURSUS, OG NORDISK UNGDOMSLEJR

LEDERKURSUS FOR VIDEREKOMNE

NUL: De danske deltagere

EBL: Alle kaster en eller flere usynlige bold rundt.

EBL: Markus viser dansk kultur frem sammen med lederen Mads.

VBL: Børn fra forskellige lande

VBL: Drømmetræ - alle børn skulle tegne/male/skrive hvad deres drøm er og så sætte det op på træet.

RIDELEJR: Ridetur på stranden

LEDERKURSUS: Sang

RIDELEJR: Alle glade deltagere på lejren

RIDELEJR: Camilla og Simone stod på hestenes ryg

ROBINSONLEJR: Det fjollede gruppebillede af børnene

VBL: Marie med en pige fra Italien

ROBINSONLEJR: Vi venter på bussen så vi leger mens vi venter.

ANNONCE

DØVE OG SEXLIV

Sex mellem dig og mig – med eller uden lyd?

Malene Melander, 32 år og döv.

Udannet sexolog og parterapeut hos Joan Ørting

Hjemmeside: www.sexandlove.dk

Christina Bihl har spurgt mig, om der er forskel på sex mellem döv-døv, döv-hørende og hørende-hørende?

Jeg vil ikke sige, der er forskel på selve sexakten, men jeg vil vove at påstå, der er forskel på hvilke sanser, man bruger mest, alt efter om man er döv eller hørende. Men hverken den ene eller den anden sans er mere rigtig – faktisk jo flere sanser du gør brug af, jo større oplevelse kan du få.

Lige så mange mennesker der er - ligeså mange forskellige oplevelser er der af sex. Med og uden lyd.

For hørende er det selvfølgelig mere naturligt at gøre brug af høresansen.

Kvinder er auditive, hvilket betyder, de elsker, når de bliver talt til. Lovetalk, som man kalder det: "Hvor er du dejlig. Du er lækker. Jeg elsker dig. Jeg elsker dine bryster. Din røv er bare for lækker."

Døve gør det samme, men bare med tegn. Så her er forskellen ikke så stor. Det kræver bare en lille smule lys – fx fra månen eller et stearinlys (det gør det mere intenst og åbner sanserne mere, end brug af elektrisk lys i rummet).

Og ellers bruges lovetailk også i forspillet/optakten, så man får fyret godt op under hinanden, inden lyset bliver slukket.

Mænd elsker at høre nydelseslyde under sexakten. Lydene fortæller ham, om det er god sex. Det er vigtigt for en mand, at sex er godt for kvinden. Det styrker hans seksuelle selvtillid, når han kan høre, mærke og se, at kvinden nyder det.

Lyde er også med til at stimulere og ophidse en selv og partneren. Fx lyde fra en dybere vejtrækning, stønnen og de ophidsende små ord "Ja. Åh. Mhh. Uh. Fortsæt. Mere. Kom nu" osv.

Derfor er det vigtigt, at du giver

slip på dig selv og lader lydene komme ud – også selvom du ikke kan høre dine lyde. Når du slipper lydene løs, frigøres spændinger i maven, og kroppen slapper bedre af, og dermed mærker du bedre, hvad der sker i kroppen.

Ja. Åh. Mhh.
Uh. Fortsæt.
Mere. Kom nu

Lydene fra partneren under sexakten kan døve jo ikke høre – med mindre de kan høre lidt med høreapparat/CI.

Men man kan så gøre brug af andre tegn, så den døve partner ved, hvornår det er dejligt, fx klem på armen, holde mere fast i skuldrene/hofterne, trække vejret dybt og puste ud osv.

For nogle kvinder kan det være en fordel, at de ikke kan høre noget – lydene fra gaden, om barnet vågner, eller om man forstyrrer naboer. På den måde bliver al forstyrrelse lukket ude. Og kvinden kan bedre mærke, hvad der sker i kroppen og ikke i hjernen – hvis hun giver sig selv lov.

Det siges, at når en sans forsvinder, forstærkes de andre – og netop det at kunne lukke lydene ude og dermed bedre mærke, smage og føle vil kunne gøre sex mere intenst – og det er gældende uanset om du kan høre eller ej

Jeg har levet i et fast forhold med en döv mand i nu 17 år. Inden da har jeg prøvet at have sex med hørende fyre. Som jeg husker det, synes jeg ikke der er den store forskel på at have sex med en hørende eller en döv. Forskellen er måske kun mest der, hvor den hørende partner taler til mig, mens vi har sex, og jeg ikke hører det. Men det var ikke et problem - hverken for ham eller mig.

Så jo, der kan måske være en lille forskel – men det handler om hvilke sanser, du bruger. Og som skrevet før, jo flere sanser du gør

brug af, jo mere intenst kan det blive.

Men jeg synes det kunne være spændende at høre fra jer derude – er der forskel på sex med en döv eller en hørende partner?

Der er jo ikke noget, der er rigtig eller forkert – som sagt har vi alle hver vores oplevelse, og din oplevelse er ligeså meget værd som alle andres.

Sexliv blandt døve og hørende

Christina Bihl

rende, alt i alt handler det om ens evne til at tale med sin partner om sex - fortælle hvad du er vild med, og hvad du er mindre vild med. Det at man kan tale åbent om sex, er fundamentet for et godt sexliv - og det gælder uanset om din partner er döv eller hørende.

Jeg har ikke oplevet akavede situationer under selve sex-akten,

Når en döv har sex med en döv, foregår det så på en anden måde, end hvis en döv har sex med en hørende?

Bruger den døve mere stemme under sex af hensyn til den hørende? Er det mindre romantisk at have sex med en döv, når man må have plads mellem hinanden for at kunne bruge tegnsprog og snakke med hinanden og ikke ligge tæt med hinanden?

Jeg har interviewet nogle døve, hørende og hørehæmmede for at høre deres synsvinkel på det, baseret på deres egne erfaringer.

En hørehæmmed fyr:

"Jeg har haft fire seriøse kærester i mit liv, og de har været såvel hørende som døve.

For mig er der ingen forskel på at have sex med en döv og en hø-

vede, hvor den ene var så passiv, at man skulle tro man havde at gøre med en lolitadukke!

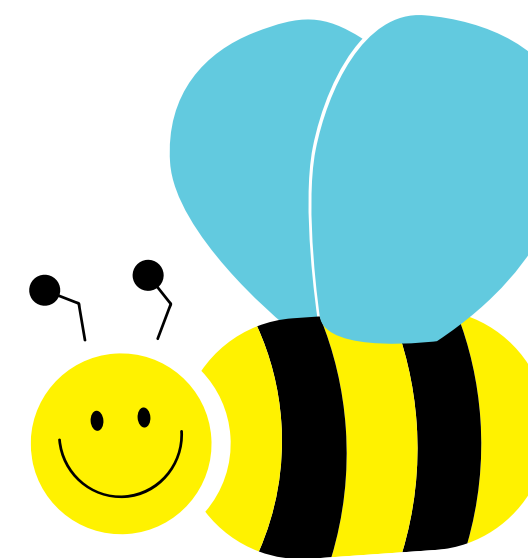
Har jeg sex med en döv, bruger jeg tegnsprog. Har jeg sex med en hørende taler jeg dansk. Har jeg sex med en fra udlandet, taler jeg engelsk. Der kan selvfølgelig ske misforståelser - specielt når lyset er slukket og kunsten at mundaflæse vanskeliggøres, men jeg har aldrig oplevet voldsomme misforståelser - bortset fra en enkelt gang, men den lader vi lige ligge ;)

Jeg brugte aldrig høreapparat under sex, indtil jeg prøvede det med en hørende (det kan faktisk anbefales), det at kunne høre kvindens stønnen er faktisk en bonus. Det er selvfølgelig en mindre bonus, at ens høreapparat kan hyle i tide og utide.

Summa summarum er der ikke den store forskel på at have sex med en döv og en hørende, forskellen er omtrent ligeså stor som forskellen på at have sex med en der bruger briller og en der ikke bruger briller."

En döv kvinde:

"Jeg synes godt nok, det er et godt

Det at man kan tale åbent om sex er fundamentet for et godt sexliv

som jeg kan tilskrive det, at jeg er döv, og min partner er hørende. Den slags situationer kunne ligeså godt være opstået mellem to døve,

spørgsmål – om der er forskel på sex hos døv-døv og døv-hørende. Umiddelbart vil jeg sige, at der ikke er forskel på selve sex-akten. Der

Kommunikation med en døv under sex, synes jeg er lidt besværlig

er naturligvis nogle ting, man gør anderledes. Hvis der er tale om sex mellem døv-døv, er det det visuelle, der er det centrale i selve akten, det er vigtigt at kunne se hinanden, at se om ens partner kan lide det, man gør m.m., derfor var det for mit vedkommende vigtigt, at der var lys.

Men derimod med min nuværende hørende kæreste, har jeg lært at bruge lyde noget mere. Tidligere havde jeg aldrig høreapparat på, når der skulle hygges i sengen, men efter jeg har mødt min nuværende kæreste, bruger jeg høreapparat i sengen – og jeg har lært en ny "sans" at kende, nemlig lyden. Nu kan jeg sagtens nyde sex med lyset slukket, eller rettere sagt jeg

kan i forhold til før nyde det mere – for nu har jeg lært at bruge lyde og lytte efter lyde.

Kommunikation med en døv under sex-akten synes jeg er lidt besværlig, for man skal have plads til at lave tegnsprog, men med en hørende er det meget nemmere (Naturligvis kræver det, at man kender personen – ellers er det heller ikke muligt at kommunikere med den hørende) Nu har kæresten og jeg kendt hinanden i 8 måneder, og derfor kan vi sagtens kommunikere i sengen uden at bruge tegnsprog, men ved mundaflæsning, m.m., der kan man stadigvæk ligge tæt, og jeg kan hviske ting til ham, som jeg ikke kan med en døv."

En hørende kvinde:

"Den første person, jeg havde sex med, var hørende. Der var meget lyd på generelt for at vise, at man godt kunne lide noget specifikt. Generelt talte vi sammen, mens vi havde sex og snakkede sammen løbende. Lyset var som regel slukket, da man så bruger nogle andre sanser end lige præcis synet.

Da jeg første gang var sammen med en døv/hørehæmmet, troede jeg, at han ikke kunne lide det, da han intet sagde, heller ikke da han kom. Jeg var vant til lyde til sidst under sex-akten. Så jeg skulle lige vænne mig til, at han ikke sagde noget, og at jeg skulle bruge lyde tæt ved hans ører. Jeg har altid bedt mine døve kærester om at bruge bare en lille smule stemme, når de kommer, så jeg bliver "advaret". Der skulle være noget lys i værelset, så vi kunne snakke sammen undervejs.

Den største forskel er faktisk, når man skal sove, og det er noget jeg savner, hvis jeg er sammen med en døv: hørende slukker lyset og ligger og snakker sammen, mens man falder langsomt i søvn. Det kan man jo selvfølgelig ikke med en døv, da man skal bruge synet og have lyset tændt."

Vi kan konkludere, at der generelt ikke er den store forskel for sexlivet mellem døv-døv og døv-hørende, det handler bare om det er med eller uden lyd.

ANNONCE

Præsenterer

TALENT SHOW 2010

23. Oktober 2010

Magasinet, Farvergården 19, 5000 Odense C

SPONSOR

Ramon Woolfe
(Filminstruktør, England)

Marko Vuoriheimo
(Signmark, Finland)

DOMMERE

Juli Af Klintberg
(Tyst Teater, Sverige)

SIGNMARK

ALLE er velkommen og som publikum deltager du i afstemningen om, hvem der skal vinde Talentshow 2010! Tag dine hørende venner, familie, naboer med!

Program

17.00 – Dørene åbner + baren åbner
 17.45 – Indgang til showet åbner
 18.00 – Forestillingen starter med 1. runde
 18.50 – PAUSE
 19.00 – 1. runde fortsætter
 19.45 – PAUSE
 20.00 – 2. runde
 20.45 – PAUSE
 21.00 – 3. runde – Finale (3 bedste optrædende – vinderen kåres)
 21.15 – PAUSE
 21.45 – Koncert af Signmark
 22.00 – Festen starter
 01.30 – Baren lukker
 02.00 – Festen slutter
 03.00 – Magasinet lukker og slukker og vi siger: Tak for i aften!!!

Billet

Medlems pris: 120 DKK
Ikke medlems pris: 220 DKK

Du kan også købe billetter hos DDU for kun 100 kr. medlem og 200 kr. ikke medlem.

Er du medlem, skal du sende mail til tilmelding@ddu.dk

Er du ikke medlem, kan du bestille billet hos BilletNET. www.billetnet.dk

www.ts2010.ddu.nu

Fællesbustur til Odense

23. Okt. 2010

Maks. 200 kr. pr. pers.

Deadline for tilmelding fredag d. 8. Okt.

Tilmelding foregår hos tilmelding@ddu.dk

I den selvsamme tilmelding skal I også oplyse jeres ønskede afgangstid ud af de to mulige (kl. 23.15 og kl. 03.15)

DGI-BYEN - KØBENHAVN

MUSIKHUSET - ÅRHUS

Udrejse

Sjælland

Sted	Tid
København	13.30
Roskilde	14.00
Ringsted	14.30
Odense	16.30

Jylland

Sted	Tid
Århus	14.00
Vejle	15.00
Fredericia	15.30
Odense	16.30

Hjemrejse

23.15

Sjælland

Sted	Tid
Odense	23.15
Ringsted	01.15
Roskilde	01.45
København	02.15

Jylland

Sted	Tid
Odense	23.15
Fredericia	00.15
Vejle	00.45
Århus	01.45

03.15

Sjælland

Sted	Tid
Odense	03.15
Ringsted	05.15
Roskilde	05.45
København	06.15

Jylland

Sted	Tid
Odense	03.15
Fredericia	04.15
Vejle	04.45
Århus	05.45

Den Hvide Murer

AF KLARA DANØ

AF KLARA DANØ

Spøger der?

Nogle siger, at der er spøgelse på Nybbe (Nyborg, red.). At der specifikt er et spøgelse, der har været på Kollegiet så længe, at ingen kan huske, hvor det kommer fra. Den Hvide Murer er spøgelsets navn. Andre mener, at det er noget pjat. At der ikke eksisterer nogle. Men hvem har ret?

En murer

Som ethvert andet menneske har et spøgelse en historie

En gammel fortælling siger, at Den Hvide Murers historie begyndte med et byggeri på Nybbe.

Dengang da Nybbe var ved at blive opført, omkring år 1961 - 1962, var der mange byggearbejdere i gang på flere etager på et stillads ved Kollegiet. En murer, der var uvidende om sin uheldige skæbne, murede en væg højt oppe på sin træplade. Der lå mange værktøj deroppe; flere mursten, spatler og en stor spand med cement.

Mureren var ved at bøje sig ned efter en ny mursten, da han tabte sin ring, der faldt ned på jorden og forsvandt ud af syne. Ringen betød åbenbart meget for ham, for han stoppede arbejdet og ville klatre ned for at lede efter den. Men han mistede grebet under sin klatretur og faldt flere meter ned til jorden. Hans fald rystede stil-ladset, så spanden med cement væltede ud over træpladen. Mureren døde på stedet, imens cementen, der blev væltet, dryppede ned fra pladen og blev til en større og større plet på jorden.

Det siges, at pletten med cement på gulvet aldrig forsvandt, så nogle håndværkere lagde et nyt gulv over den for at skjule det uheldige minde om murerens død. Men kort tid efter var pletten dér igen. Ovenpå det nye gulv. Der verserer en historie om, at den først forsvinder, når Den Hvide Murer har fundet ringen og dermed fred til at hvile.

Murerens ulykkelige ånd får først fred, når han bliver genforenet med sin ring. Og den ring er aldrig blevet fundet, så ånden vandrer og vandrer fortsat rundt efter ringen. Af og til kunne Nybbes elever se og opleve ham som et hvidt, lysende skær med sin hvide hånd i nattens sorteste mørk, imens han vandrede rundt i sin søgen efter sin ring, og han er derfor blevet kaldt Den Hvide Murer.

Myte eller fakta

Lokalpolitiet i Nyborg har et arkiv med forskellige sager fra tiden omkring 1960'erne. Jeg spurgte dem, om der har været et dødsfald i form af en murer på Kollegiet fra dengang, det blev opbygget. En politimand og hans kolleger, der lovede at hjælpe mig, kunne ikke finde nogen sagsmappe fra arkivet om en murers død i eller i nærheden af Kollegiet. Der findes altså ikke noget navn, heller ikke nogen identitet.

Men da jeg gik ned til vaskegangen i Kollegiet med vasketøjet, trådte jeg på noget, der føltes lidt anderledes fra resten af gulvet. Jeg kiggede ned og fandt den udtørrede cement, der vidner om Den Hvide Murers død, da han ramte gulvet fra sit fald. Den plet med cement, der aldrig forsvandt. Så Den Hvide Murer findes måske stadig her på Nybbe.

ASL poet night

En aften fyldt med ASL og poesi

AF SOFIE HEILMANN

En aften hvor der er plads til, at alle kan udtrykke sig kunstnerisk på hver sin måde. Der er publikum på, og man kan se nervøsiteten stråle ud af deres ansigter. Det er en grænseoverskridende oplevelse, når man for første gang skal stå på scenen og synge en sang på ASL eller fortælle jokes.

En behagelig overraskelse

Da jeg blev spurgt, om jeg ville med på bar, vidste jeg faktisk ikke,

Mine medstuderende glemte at nævne at det var en ASL poet night

hvad der ventede mig. Mine medstuderende glemte at nævne, at det var en ASL poet night, hvor alle har mulighed for at stille sig op på scenen og udtrykke sig selv, enten via sange, selvopdigtet poesi eller standup.

Det eneste jeg vidste på det tidspunkt, var at det var en oplagt mulighed for at komme ud af campus

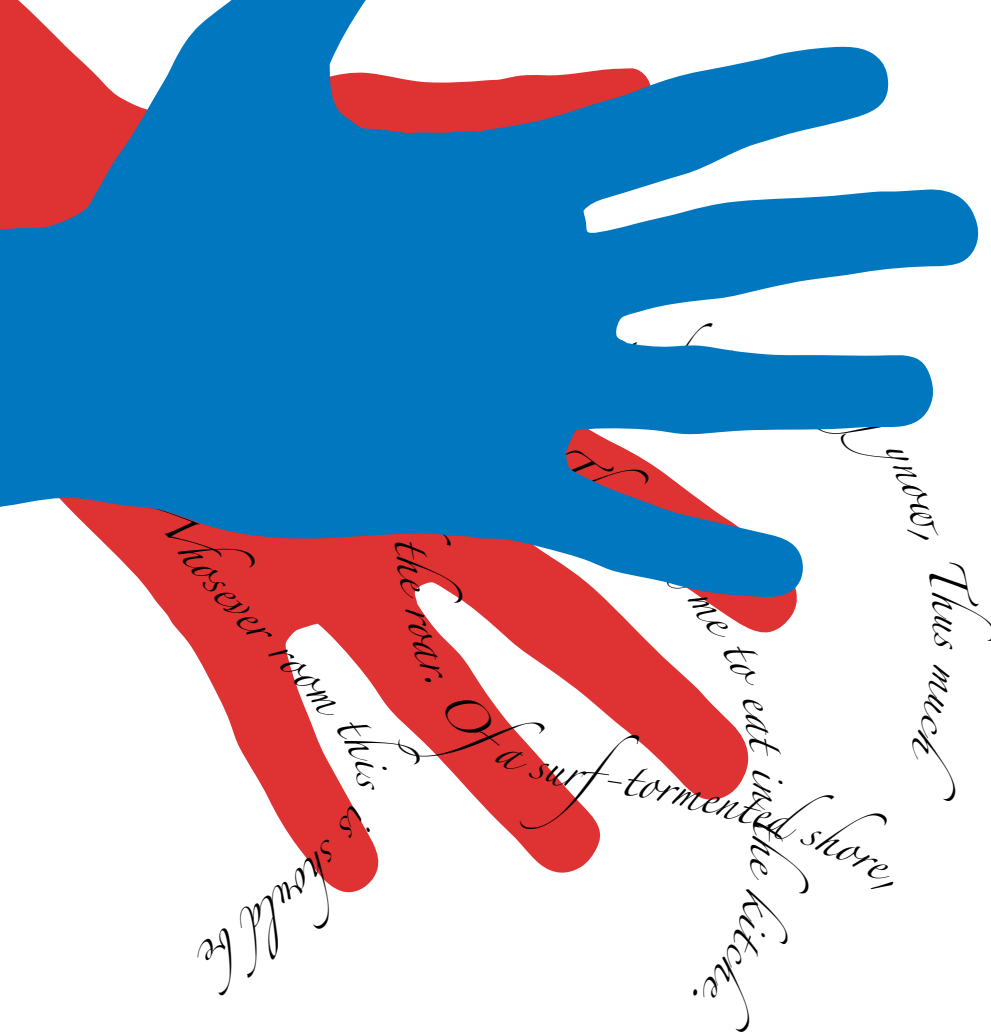
og se noget andet. (Gallaudet University, hvor undertegnede opholder sig for øjeblikket, red.)

Baren var en blanding af en bogbutik, bar, cafe og restaurant. En blanding af det hele. Der var bøger over det hele, hvilket faldt temmelig godt i min smag. Der var en vis charme over stedet. Da jeg ankom dertil med en gruppe

af andre amerikanske døve, kunne jeg umiddelbart kun se restaurant og bar. Jeg kunne ikke se nogen scene, hvor folk skulle stå og udfolde sig selv.

Men så fik jeg at vide, at det foregik inde i et andet rum, og man skulle købe billet for at kunne se det. Det kostede 5 dollars, hvilket jeg synes var temmelig billigt.

Speciel atmosfære

Da jeg så kom ind og sidde, satte jeg mig relativt tæt på scenen, så jeg kunne se alle detaljer rundt omkring. Scenen var meget rustik og charmerende på den måde, at der var et piano med en trearmet lysestage, en gammel rustik stol, og så var der en trappe. Stemningen var helt speciel, alle der sad inde i rummet, som for i øvrigt hedder Busboys Poetry, snakkede livligt på ASL.

Det var specielt at dukke op et sted, som egentlig bare er en almindelig bar med en scene og så se så mange døve tilstede. Der var tilmed en lærer fra Gallaudet tilstede.

Alle er nervøse første gang

Da det hele så startede, kom der en mand op på scenen og fortalte en smule om ASL poet night. Han kunne fortælle, at det ikke kun foregår i Washington D.C., men også i New York City og andre steder. Han havde lige været med til Las Vegas Deaf Nation Expo, hvor der var en masse, der stillede op til at

lave poesi på ASL.

Han kom også med beroligende ord til dem, der skulle på scenen for første gang (eller for 117. gang) og lave deres poesi. Alle bliver nervøse første gang, de skal på scenen, selv jeg, som har været på scenen rigtig mange gange, bliver

Jeg har efterhånden fået den opfattelse, at alle der bruger ASL er meget imod engelsk tegnsprog, da det er de "hørendes" tegnsprog.

stadig nervøs. Så vær ikke bekymret, vi støtter jer.

Det var en meget inspirerende tale, der kunne have fået mig op på scenen, selv om jeg ikke havde forberedt noget. Men snusfor-

nuften sagde, at jeg ikke har den amerikanske selvtillid, og hellere må vente, til jeg har synket noget

Det var en meget inspirerende tale

rigtig amerikaner-attitude i mig.

Til gengæld kunne jeg nyde hele underholdningen på ASL. Den første, var en kvinde, som ville synge en sang på ASL. Det var tydeligt at se, at det var hendes første gang, da hun ikke havde tænkt over, at man kunne tilslutte sin lækre nye iPhone 4 til højttaleren, så vi alle kunne lytte med, i stedet for at hun havde høretelefonerne i øret, og vi kun var i stand til at se tegnsproget. Da hun så kom i gang, undrede jeg mig lidt. Det var tydeligt, at denne kvinde var Døv med stort D, at hun sang på engelsk tegnsprog – apropos engelsk tegnsprog, mener jeg ikke BSL, men som i engelsk tegnsprog, hvor man siger hvert ord i en sætning på tegnsprog, i stedet for at sige det på rigtig tegnsprog. Jeg har efterhånden fået den opfattelse, at alle der bruger ASL er meget imod engelsk tegnsprog, da det er de "hørendes" tegnsprog.

Den sande poesi

Der var flere der stod på scenen og lavede deres poesi, de fleste sang sange. Men der var en person, som fangede mit totale opmærksomhed. Det var sand poesi om hans bedstemor, der nu er død. Der var intet musik til, det var mere som en historiefortælling, med poetisk indhold. Det fangede alles opmærksomhed, og det eneste der bevægede sig i rummet, var denne fyr, som fortalte sin historie om sin bedstemor.

Det, man ser ved de optrædende, er faktisk deres stolthed over tegnsproget. De elsker at udtrykke sig med deres hænder, og det er et smukt syn, der faktisk rører en.

ANNONCE

DDU til EUDY's generalforsamling i Schweiz

To bestyrelsesmedlemmer, Colijn P. Boylan Jeritslev og Mette Overgaard, besøgte en fantastisk skøn schweizisk kystby ved navn Lausanne for at tage del i EUDY's generalforsamling (European Union for Deaf Youth, red.). Til forsamlingen var der repræsentanter fra mange europæiske landes døve ungdomsforbunds bestyrelser, såvel fra vesten som fra østeuropa. Desuden var der også observatører til forsamlingen, så i alt var der cirka 150 døve. Forsamlingen foregik i en overraskende beundringsværdig sal, der kunne minde lidt om Christiansborg. Mødet faldt sam-

Tiden gik, og eftermiddagen indfandt sig, hvorpå formanden for EUDY, Jenny Nilsson startede, generalforsamlingen ved at erklære den for åben. Hun fortalte naturligvis lidt om EUDY, dens mål/visioner, dens bestyrelsesmedlemmer (i alt 5 inkl. formand), hvorefter der skulle vælges en ordstyrer, der skulle dirigere forsamlingen smidigt igennem dagsordenen. Forsamlingen accepterede bestyrelsens forslag: Florian Gravogl, et østrigsk bestyrelsesmedlem fra World Federation of the Deaf Youth Section (WFDYS), som ordstyrer.

Resten af forsamlingens første dag gik med at fortage nogle småjusteringer i EUDYs referater

et år frem for at undgå at overlappende WFDYS' arrangementer. Ydermere blev det også vedtaget, at formand for EUDYs bestyrelse skal vælges hvert år, og der skal findes to og to nye bestyrelsesmedlemmer for hvert andet år i hhv. lige og ulige årstal. Dette system begrundes med at opnå en relativt mere politisk stabil struktur i EUDY.

I forbindelsen med WFDYS var der en interessant episode, for på forsamlingen underskrev formand fra WFDYS, Juan Angel De Gouveia, og formand fra EUDY en traktat, der officielt bekræftede et samarbejde mellem WFDYS og EUDY. Det er en historisk begivenhed, for indtil den dag

ANNONCE

men med EUDY's ungdomslejre, så alle repræsentanter skulle bo på et vandrehjem sammen med lejrens deltagere. Mødet tog kun to dage, men mange repræsentanter valgte at komme dagen før, så man havde tid tilovers til at slutre lidt med hinanden – tid til at hilse på gamle bekendte og lære nye ansigter at kende.

Formiddagen – forsamlingen skulle først begynde om eftermiddagen – bød på en række workshop, hvor man blandt andet kunne viderebringe ens egne erfaringer om døves vilkår og problemer med tilgængelighed i ens land. Man diskuterede også, hvordan man kunne forbedre vilkårene osv.

og præsentation af EUDYs arbejde fra den sidste forsamling og frem til dagen for generalforsamlingen. EUDY havde problemer med oprettelse af en bankkonto men lovede, at det skulle være løst hurtigst muligt. Bestyrelsen forventede, at problemet blev løst senest til december, så for at slippe for en ekstra administrationsbyrde, blev det på forsamlingen vedtaget, at alle landsmedlemmer ikke er forpligtet til at betale kontingent for året 2010.

Næste dag kom der mere liv i debatterne, hvor det blev blandt andet vedtaget, at alle EUDYs børne-, junior- og ungdomslejre med virkning fra 2012 skal flyttes

havde EUDY og WFDYS faktisk kun arbejdet uofficielt sammen.

På grund af den stramme tidsplan nåede man desværre ikke at diskutere punkterne under eventuel på dagsordenen. Ordstyreren var nødt til at erklære forsamlingen for lukket, men heldigvis gik mange derfra med tilsyneladende velfornøjet humør. Før alle rejste hjem tidligt næste morgen, skulle alle fejre natten med en stor fest på en luksuriøs natklub tæt ved Genève, hvor endnu flere døve kom til. Den næste forsamling er i Madrid, Spaniens hovedstad.

Miss Deaf World

Skrevet af Camilla Michaelsen

Jeg har for nylig været til Miss Deaf World i Tbilisi, som ligger i Georgien (mellem Irak og Tyrkiet, red.).

Inden afrejsen vidste jeg ikke om konkurrencen blev gennemført, da jeg ikke havde fået så mange informationer. Jeg havde mine flybilletter ved hånden. Jeg var faktisk bange for, at det hele kunne være fup, og at jeg skulle komme til at stå i Københavns lufthavn og blive til grin. Men jeg valgte alligevel at gennemføre turen sammen med min søster, Sania.

“Jeg var faktisk bange for, at det hele kunne være fup”

Vi tog af sted kl. 13 til Københavns lufthavn, flyveren skulle lette kl. 19. Flyveren var faktisk så lille, at vi sad mast op af hinanden, næh nej, vi sad ikke ved siden af hinanden men foran hinanden. Vi blev rimeligt sure, da vi ikke kunne snakke sammen, men heldigvis var der en kvinde, som var en af de få danskere i flyveren, som var så venlig at bytte plads med mig, så jeg alligevel kom til at sidde ved siden af min søster.

Vi skulle mellemlande i Riga, Letland. Der så jeg nogle døve, som også mellemlandede der, men ingen af os snakkede med hinanden. Vi vurderede hinanden, og man kunne se på deres blikke, at de vurderede, om jeg var en værdig modstander. Det var virkelig underligt og lidt skræmmende, men alligevel smilede vi alle til hinanden. Klokkeren var

01:00 da vi skulle med flyveren til Tbilisi. Vi ankom kl. 5 om morgenen, og vi var alle så trætte. Det tog ikke længe, før vi ankom til hotellet, jeg faldt hurtigt i søvn og vågnede igen kl. 7 hvor jeg skulle spise morgenmad, inden jeg skulle møde op kl. 10.

På førstedagen foregik der meget. De ændrede så meget på de informationer, de fortalte os, at jeg til sidst valgte ikke at lytte efter og vente til deres endelige bekendtgørelser. Vi mødtes alle sammen oppe på tiende sal og fik lige så mange trøjer, som vi skulle have på i løbet af dagene. Det vil sige, at vi ville få informationer dagen forinden om, hvad vi skulle have på, så vi alle kunne have samme slags trøje på. Jeg blev så irriteret, da jeg havde pakket mange trøjer med i kufferten. De kunne godt bare have givet lidt besked om, hvad turen indeholdte. Så kunne jeg have sluppet for at have den tunge kuffert med. Der var nogle, som snakkede med hinanden, men de fleste af os var generte. Jeg nåede at snakke med nogle af dem, og jeg tænkte meget på, om turen skulle blive kedelig, nu hvor ingen af os turde snakke med hinanden. Men der tog jeg fejl, allerede efter nogle timer snakkede vi alle sammen med hinanden og fandt hurtigt ”nærmeste” venner. Jeg holdte mig primært sammen med dem fra Sydafrika, Letland og Tyskland. Vi var faktisk næsten altid sammen, helt ind til turen sluttede.

Vi gik hurtigt i gang med at tage højhælede sko på og træne catwalken, der var nogen, som slet ikke kunne finde ud af at gå på catwalk, og nogen som var så gode. Men vi var alle sammen gode til at hjælpe hinanden og

kommentere hinanden. Man kunne tydeligt mærke det gode sammenhold og stemningen. Sådan foregik det de næste par dage, morgenmad – catwalk – frokost – catwalk/nyt tøj – aftensmad – swimmingpool/sove. Der var næsten slet ingen fritid. Måltiderne var altid det samme, og allerede efter to dage fik jeg diarré, men jeg var heldigvis ikke den eneste. Vi havde det alle sammen dårligt, da der næsten ingenting var at spise, især for mig som er kræsen. Jeg spiste faktisk næsten kun brød, som jeg efterhånden kaldte ”min bedste ven”. Jeg skulle blot sige ”My best friend, where are you? Come to mama!”. Så gav pigerne mig altid brødet, for der var altså næsten intet andet at spise. Jeg havde ikke mulighed for at købe

noget at spise. Vi fik også lavet et forjaget modeshow, som foregik oppe på broen, som krydsede floden. Det var virkelig smukt. Men varmen var uudholdelig. En pige

“Bussen var ældgammel og varm...”

fra Armenien besvimeede, mens de fleste af os var godt svimle. Når vi var færdige med at gå frem og tilbage, skulle vi løbe 500 m til vores telt og skifte tøj og løbe tilbage og stå klar. Det var vildt stressende. Efter dag 4 kørte vi 7 timers bustur til Batumi. Bussen var ældgammel og varm, heldigvis bookede jeg pladsen oppe foran, så jeg ikke skulle blive køresyg! Vi fik næsten ingen vand, som der var blevet lovet, så mange fik det dårligt, men ellers var turen noget særligt, da vi kørte rundt i bjerge og udenom køer på vejene. Jeg tror ikke, at jeg vil komme til at opleve dette andre steder, det var så smukt. Men når man sidder i en MEGA dårlig bus, så tænker man mere på de negative ting end de skønne omgivelser.

I Batumi havde vi mere fritid og fik lov til at gå rundt i byen og købe nogle ting med hjem, og det var vi alle glade for. Vi lavede ikke særligt meget i Batumi, efter 3 dage skulle vi hjem til Tbilisi igen. Da fik vi travlt igen, finalen nærmede sig, og det var utroligt stressende. På selve dagene op til finalen skulle vi op kl. 7, og allerede kl. 9 skulle vi være i den store koncertsal i byen og træne det hele op til finalen. Vi blev færdige kl. 14, hvor vi skulle have makeup og ordnet hår. De fleste af os ventede i lang tid, da vi var 32 personer og der var kun max. 5 frisører og 5 ansvarlige for makeup. Jeg blev færdig lige inden kl. 18, og finalen startede

“Finalen var så smuk, men også stressende”

kl. 19. Finalen var så smuk men også stressende, så jeg havde overhovedet ikke tid til at nyde showet, og vi var alle sammen så smadrede. Men tiden fløj så hurtigt, indtil finalen sluttede kl. 23-24. Vinderne var fundet, og

der var mistanke om penge under bordet fra russerne. Men det var bare et rygte, og nogle som græd, fordi de ikke vandt. Man kunne tydeligt mærke konkurrenceånden blandt os. Efter finalen skulle vi alle sammen til en fest, jeg faldt seriøst i søvn under festen. Man kan umuligt være mere træt efter en lang uge og især efter en lang dag, som jeg var! Heldigvis var jeg ikke den eneste, som sov under middagen. Dagen efter var vi på rådhuset til en pressekonference, derefter havde vi alle fri. Så jeg var ude og nyde byen, som jeg ikke havde nåede tidligere. Om aftenen fik vi besked om, at vi ikke måtte bo på hotellet dagen inden, vi skulle med flyveren. Så vi skulle selv betale for opholdet. Vi var alle vrede, for vi havde slet ikke pakket, og så skulle vi alligevel ikke ud af værelserne. Det var virkelig forvirrende og irriterende. Men så længe vi fik lov til at blive en dag længere gratis, var det fint nok. Så var det tid til at komme hjem, og jeg glædede mig. Lige indtil jeg ankom til Danmark, hvor det øsregnede. Så begyndte jeg så småt at småsavne vejret i Georgien.

Vi vil gerne reagere på artiklen, som Mads Jonathan Pedersen har skrevet i Visualis nr 1, marts 2010. Han har lavet en lille undersøgelse om, hvem der er Visualis-læsere under 30 år gammel. Derfor er hans lille tabel meget interessant at se på. Denne tabel giver os mange tanker om DDU-medlemskaber.

I kan se, at DDU har 43 medlemmer fra 0 – 10 år. Er det mange eller for få medlemmer? Vi synes, at det er for få! Måske er der forskellige årsager til, hvorfor der ikke er flere medlemmer? Vi skal ikke igen snakke om døve børn (eller børn med CI), fordi vi er sikker på, at DDU har forsøgt flere gange at skabe dialog med Decibel, forældreforeningen af børn med CI. Men vi synes, at vi må tænke anderledes. Hvilke årsager? Og hvorfor så få medlemmer?

- Er CODA-børn (hørende børn af døve forældre) ikke velkomne til at være medlemmer hos DDU?
- Måske har DDU ikke været tydeligt nok med budskabet om, at CODA-børn også er velkomne til at deltage i DDU-lejre.

Vi ved, at DDU har brug for flere medlemmer, lige meget om det er hørende eller døve, for at få tilskud fra DUF. Det er medlemsantallet, der afgør størrelsen af tilskuddet.

DDU's holdning er, at hørende er velkomne til at være medlemmer hos DDU, men er forældrene klar over, at deres børn kan være medlemmer? Har DDU for meget fokus på døve børn og unge?

Hvis DDU vil have flere medlemmer, så er DDU nødt til også at arrangere lejre, som CODA-børn kan deltage i. Vi kan forestille os, at det vil være fedt for CODA-børn at deltage i lejre/arrangementer sammen med andre CODA-børn. Foreningen af Børn af Døve er blevet nedlagt for nylig. Derfor er det vigtigt, at der er en organisation, som gør noget for CODA'er.

Hermed vil vi gerne spørge jer:

- Til forældre til hørende børn: Medlemskabet koster kun 100 kr. Det er jo ikke så mange penge. Med småpenge støtter I DDU for fremtiden. Måske kan CODA-børn deltage i DDU-arrangementer i fremtiden?
- Til DDU-bestyrelsen: Er DDU klar til at være åben for CODA-børn? Vil DDU arrangere lejre for CODA-børn, og vil DDU være et politisk talerør for CODA-børn i fremtiden? Hvis Ja: på hvilken måde? Hvis Nej: hvorfor?

Filip Verhelst og Stine Bergmann
Forældre til Lukas (CODA), som også er medlem af DDU.

VISUALIS MARTS 2010

Årgang	Alder	Antal
2010	0 år	
2009	1 år	1
2008	2 år	1
2007	3 år	2
2006	4 år	1
2005	5 år	0
2004	6 år	2
2003	7 år	2
2002	8 år	6
2001	9 år	4
2000	10 år	4
1999	11 år	4
1998	12 år	5
1997	13 år	4
1996	14 år	11
1995	15 år	10
1994	16 år	13
1993	17 år	11
1992	18 år	24
1991	19 år	19
1990	20 år	20
1989	21 år	23
1988	22 år	25
1987	23 år	17
1986	24 år	13
1985	25 år	19
1984	26 år	20
1983	27 år	18
1982	28 år	24
1981	29 år	18
1980	30 år	20

Hej Filip og Stine.

Jeres brev tog fat i en række gode punkter. Men det satte også fokus på nogle af de svære dilemmaer som vi i DDU går rundt og døjer med. Dilemmaerne indebærer, hvorvidt vi i DDU bør brede tilbuddene lidt ud, så CODA og andre tegnsprogsbrugere også får glæde af deres medlemskab hos os.

Størstedelen af vores arrangementer er rettet til udelukkende døve*, og der er det mange åbenlyse grunde til. DDU er en forbund for døve, og vi ønsker at varetage deres interesser. For det meste får vi tilskud til forskellige arrangementer fra fonde med den forudsætning, at målgruppen er døve børn og unge - det er altså nemmere at sælge sig selv som en handicapgruppe end som en sproglig minoritet med tegnsprog som modersmål.

Som I også skrev, er DDU også åben for hørende medlemmer, men det er ikke altid sådan, at vores arrangementer er åbne for dem. Det kan være derfor, vi ikke er så gode til at reklamere blandt forældregruppen med hørende børn, siden døve børn er vores primære målgruppe. Og med al respekt, så har hørende børn en bred vifte af muligheder for at deltage i arrangementer ude i samfundet, hvor de kan ligestilles med andre. Denne mulighed har døve børn ikke, og det vil vi gerne unde dem uden at de føler, at det foregår på hørendes præmisser - og selvom CODA kan tegnsprog, så kan vægtskurven hurtigt tippe over hvis der er flere hørende til et arrangement end der er døve.

Men vi ønsker ikke at være helt urokkelige i vores værdier - derfor ser vi også med glæde at der sker undtagelser, uden at det spænder ben for vores arbejde for døve børn og unge:

Da vi engang i vinteren arrangerede ASL-kursus i København har vi derefter modtaget klager/udtalelser af tolkestuderende og andre, der mestrer tegnsprog fantastisk godt. For de har den samme interesse som de andre døve og at kurset er unik af sin art i Danmark. Derfor blev der gjort noget ved klagerne, så alle medlemmer af DDU (og ikke støttemedlemmerne) fremover vil kunne benytte disse slags tilbud når der stadig er plads**. Slutteligt har vi under arbejdsugen i august drøftet om en række temawEEKENDER for CODA hvor vi blandt andet kan tilbyde oplæg om døvekulturen, undervise dem slang-tegnsprog o.l.

Jeg vil, sammen med jer to, vende spørgsmålet til resten af forældrene: Vil I samt jeres hørende børn støtte DDU uden at skulle forvente at få lige så mange arrangementer til deres børn som det er tilfældet med døve børn?

Sidst, men ikke mindst, så kæmper vi også for retten til tegnsprog til alle, og her involverer vi altså enhver og alle - derfor er vi også åbne for dialog af enhver slags.

Mange hilsner
Julie Fabricius Fastrup på hele DDU's vegne.

*Med døve mener vi til stadighed alle børn med alle slags grader af høretab - ergo er hørehæmmede og CI-opererede også en del af denne gruppe.

** Er listen fyldt op, prioriteres døve højere med denne grund, at de er den primære målgruppe.

ANNONCE